

RADHADESH!

Klinkt exotisch. De naam doet je denken aan stof en gigantische hitte. Aan apart eten en anders geklede mensen. Aan gemeenschappen met andere normen en waarden. Een goede bestemming voor een zomerkamp

Op een nog redelijk vroege zondagmorgen vertrokken we. Na een tussenstop om bij te tanken ontdekten we, dat mijn SAAB uit Scandinavische oorden komt en via een overlopen te kennen geeft, dat hij niet zo van warme streken houdt. Kop dicht en rijden jij! SAAB luisterde en reed probleemloos, hoewel hij tijdens de week nog enige malen zou bewijzen een auto met karakter te zijn. De juiste weg werd steeds minder duidelijk bewegwijzerd en vooral het laatste stuk had veel gelijkenis met Paris-Dakar. Tegen het middaguur kwamen we aan, kregen van groepsleider Jaap een stukje wildernis toegewezen voor een kampement, maaiden wat groen weg en zetten de tenten op. Vervolgens leg ik een schrift en een pen klaar, waarin ieder die daartoe behoefte heeft, zijn gedachte kwijt kan:

Hallo Krsna-vrienden,

Zondag kwamen we rond één uur aan bij kasteel Petit-Somme (het onderkomen van de Krsna's). Nadat we het halve veldje van Jaap hadden gemaaid, konden we onze tenten opzetten. We hebben onze zelfbouwdouche in Jaap zijn zelfbouw-douchecel geïnstalleerd. We hebben namelijk te maken met een echte hittegolf en elke overbodige beweging in de zon leidt tot persoonlijke oververhitting. De douchecel is bijna klaar. Jaap is alleen de slang en de douchekop vergeten. Een stuk slang en een leeg colablikje met gaatjes lossen

het probleem op.

Om half elf 's ochtends kregen we een rondleiding door het kasteel. Daar kwamen we ook in de gebedstempel waar we het krsna-lied meezongen. Het was interessant en de koekjes waren lekker.

BETRAPT!

Toen we het kleinkind van Jaap, Chamananda, uithoorden over opa, kwamen er opmerkelijke zaken naar voren. Hij vertelde dat hij ook wel eens met opa vuurtje stookte en dan oud papier, plastic flessen en wat hout verbrandde.

Goedenavond kampgasten,

Vandaag hebben we met zijn allen een dikke twintig kilometer gekanood (erg wijs). We stonden even na achten naast ons matje. Na een ontbijt genuttigd te hebben, gingen we op weg naar La Roche of Laroche. Beide mogelijkheden komen voor. Voor we vertrokken moest eerst de kano van Friso nog op maat gemaakt worden. teneinde het ondereind van zijn twee meter in het vaartuig te kunnen plaatsen, diende de voetsteun verwijderd te worden. (De kano met een meter verlengen bleek niet mogelijk.) We baanden ons door hopen stenen en zeer laag water. Juli is niet de beste maand voor hoog water in de rivier. Er waren drie dammen om het niveau nog enigszins acceptabel te houden. De eerste dam stelde niet veel voor, maar de tweede was al veel beter. Koen en Fris "vielen" uit hun boot. En de nodige litertjes water hozen.

Tijdens de tocht probeerden we bij een ander de nodige litertjes water naar binnen te scheppen of gewoon weg te duwen. Uiteindelijk kwamen we rond 16.45 aan in Hotton, waar we de kano's dumpen. Op de terugweg vielen we bijna allemaal in slaap.

Ons avondeten bestond deze keer uit witte rijst met sperziebonen en Uncle Ben's zoetzure saus. Het eten smaakte lekker. En Koen genoot zo van zijn eten dat hij het over de grond deponeerde, nadat hij had opgemerkt dat hij zo'n diep etensbakje erg handig vond. Nadat hij zijn eten had uitgestrooid, merkte Koen voor de tweede keer deze dag op dat hij zichzelf behoorlijk lomp vond. En aangezien we geen toetje hadden, vonden Lex en Jan-Pieter het nodig om nog een grote chocoladereep naar binnen te werken. Maar nu zit ik op mijn koffie te wachten en rook ondertussen en sjekkie.

Je wordt wakker.

Je kijkt naar buiten.

Groot ongedierte bij de kookplaats.

Je strompelt de tent uit om ze duidelijk te maken, dat wij geen voedsel hebben voor ze.

Je wijst ze de weg naar een ruimere omgeving.

In volle vaart gaat het ongedierte precies de andere kant op.

Weg is weg.

Stomme koeien!

Enzovoorts.

Gisteren hebben we gekanood, dat

was grappig. Ongeveer op 3/4 van het stuk stond een bordje "frites" langs de weg. Er stond bij dat het 200 meter was tot het patatwinkeltje. Dus toen we 500 meter gelopen hadden en drie keer gedacht hadden dat het een geintje van iemand was, kwamen we bij het gesloten patatwinkeltje aan. Dit was dus net 15 minuten dicht, want het hield pauze tussen 15.00 en 17.00. Ik heb maar ergens anders een snijkoek gekocht.

Enige afleveringen geleden verhaalde ik van ons bezoek aan een klimmuur. Leuk, maar niets gaat boven een brok steen van een meter of wat. De outdoor-centrum-medewerker, die ons als een drugsrunner aan het kanoën bracht, wees ons ook op een ander genotsmiddel dat daar in de verkoop was: bergbeklimmen. Eerst kwamen we bij een gebouwtje wat het outdoor-centre heet, waar Lex en JP hun auto neerzetten en uitstapten. We gingen overstappen op een bus, die ongeveer zo gammel was, dat hij te vergelijken was met een auto die Jaap al twee keer afgeschreven zou hebben. De vrouw die de bus ging besturen en tevens klim-instructrice was, zei nog dat ze wel kon rijden, maar dat het leek alsof ze niet kon rijden doordat de bus gaar was. Nadat we deze verkleinde Parijs-Kaapstad achter de rug hadden (als ze deze had meegereiden, had ze zeker gewonnen als je naar haar rijstijl keek) moesten we nog een klein stukje lopen naar de rots die het outdoor-centre gehuurd had. Van bovenaf gezien zag het er erg hoog uit. De instructrice legde ons het één en ander uit over veiligheden en dat we naar beneden konden vallen. Ze begon touwen naar beneden te gooien, terwijl ze "touw" schreeuwde. Dit gebeurde ongeveer met een stem die leek op een stem van een sterk getraind viswif. Na mijn leven te

hebben gewaagd door als eerste naar boven te klimmen en toch weer veilig beneden aan te komen, vroeg ze er een paar mee die wilden abseilen. Daar zat ik ook bij. Op het moment dat je voor de eerste keer over het randje heen gaat met zo'n brandend touw in je hand, lijkt het geheel erg suïcidaal, maar na het zo'n twintig keer gedaan te hebben (ik vond het toen nog steeds leuk), begon het een piece of koekie te worden. Het leek soms echter of ze van je af wilde, want dan liet ze je dingen doen als: in het midden van de rots stilhangen en op je kop gaan hangen (dit gebeurde de tweede keer dat je naar beneden ging al,

terwijl je nog met trillende benen tegen die rots aanstond). Toen ze merkte dat er toch geen ongelukken zouden gaan gebeuren, besloot ze het abseil-gedeelte op te ruimen en de klimroute nog even te verlengen. Deze klimroute wilde ik dus ook nog even proberen en terwijl ik aan het klimmen was, duwde Sjoerd een steen met zijn voet naar beneden (per ongeluk) en weer gilde een goed-getrainde viswijven- stem "steen". Jammer dat Sjoerd niet harder kan vallen dan de steen om hem beneden met zijn hoofd op te vangen. Nadat iedereen met een hoop moeite weer op de rots was aangekomen, liepen we het kleine

paadje weer terug naar de bus. De vrouw brak nog even wat snelheids-records op het zanderige paadje en zo kwamen we bij onze auto's (luxe types die explo's, aldus typgeit) aan. Hierna probeerde Lex nog even de rijstijl van het vrouwtje te evenaren, wat hem niet lukte. Droevig namen we lachend en depressief afscheid van dit mooie dagje overvloedige energie kwijtra-ken.

Experiment?

Lex kwam er net achter met behulp van een experiment, dat een blok magnesium niet brandt en snippers magnesium wel. Nu gaat Lex het kampvuur aansteken met zijn brander. Teneinde de opbrengst te vergroten heeft hij de sproeier verwijderd en houdt de losse fles ondersteboven.

WAARSCHUWING: SPEEL NOOIT MET GAS!!!

Laten we het nu eens hebben over het vegetarisch voer wat we hier eten. Geen vlees, alleen zondag hebben we buiten de deur gegeten en dus vlees gegeten. Het is een beetje primitief, maar er valt mee te leven, maar ik prefereer toch een stukje roodbruin vlees. En nu het onderwerp alcohol. Ook dit genotmiddel mag niet genuttigd

worden bij de Krishna's, dus er bestaan op dit kamp alcoholvrije avonden (bah, jakkes, getver). Dit tekort wordt 's middags ingehaald in de stad met Belgisch vocht.

(Dit verhaal is geschreven door een pannedeksel)

Hallo, Krishna-vrienden,

Hier een dagelijks verhaal van moi. Ik wilde graag het onderwerp Krishna aansnijden. Wat trekt die mensen hier om al hun tijd te wijten aan chanten (bidden), werken voor het klooster, je haar afsche- ren en in oranje-roze gewaden lopen. Die mensen staan 's ochtends om 4 uur op om te gaan chanten. Nou, mooi niet, dan draai ik me nog een keer om. Ze hebben hier het liefst mensen met nuttige werkervaring want er is hier werk zat. Daarom is Jaap inge- huurd.

Lex is erg blij met de bochten in de weg, waar hij het liefst vol gas invliegt en gillend een draai maakt. Het is hier dus erg speels om met de auto te rijden. Afijn, vandaag hebben we erg lang uitgeslapen en na het was- en eetritueel hebben we alle loszwervende blokken op een hoop gegooid, bestemd voor een Ingewijde die in de buurt van het kasteel woont in een huis dat

met hout wordt verwarmd. En nu zitten we in de schuur omdat Krishna het waarschijnlijk nodig vond dat Moeder Aarde bevochtigd wordt. Het is sinds gisteren erg in om grote blokken hout te kloven om jezelf af te reageren en ook nog om brandhout te verkrijgen voor het vuur dat bijna constant brandt.

Nu het regent, komen alle stoere verhalen boven over vroegere manieren om veel geld te verdie- nen en hoe je het dus niet moet doen.

Geachte droppinglijers,

Ik wil even klagen over de drop- ping. Vlak buiten Marmount begon- nen wij uit te pakken en ons voor te bereiden op het avondeten. We pakten de twee branders en ja hoor, die twee verkoudheidbran- ders die deden het potdriedubbeltjes niet. Door onze twee geniale leiders Lex en Jan-Pieter hadden wij een lege camping-gaz-brander meegekregen en dat die epi-gaz-brander ook naar zijn grootmoeder was. Dus wil ik even potverdrie- dubbelen op die potverdriedubbelse uitgebrande idiote verkoudheid griep indigestie ingebouwde met inwendige ziekten verspreidende verkoudheid-brander (Noot van de redactie: in de bovenstaande tekst heeft de redactie gemeend enige ziektes te vervangen door andere ziektes; de originele teksten liggen voor de liefhebbers natuurlijk ter inzage op het redactiekantoor aan de Warmoeshof).

Als vooraanstaand lid van het col- lectief der Explorer-begeleiders wil ik een kleine uitleg over het voorgaande geven. Kinderen in de puberteit denken zo ongeveer alles te weten. Als ze dus een brander in de handen gedrukt krijgen horen ze gewoon niet dat je die ene aan- sluiting netjes vast moet zetten of dat er bij een camping onderweg even een nieuw gastankje gekocht moet worden. Uiteindelijk kregen

ze een brander aan de praat en hebben hun knorrende magen alsnog met warm voedsel kunnen vullen.

Nu genoeg over die verkoudheid-brander (Noot van de redactie: in de voorgaande zin heeft de redactie gemeend een ziekte te vervangen door een andere ziekte; de originele tekst ligt voor de liefhebbers natuurlijk ter inzage op het redactiekantoor aan de Warmoeshof). Rond vier uur kwamen we terug op het kampterrein en zagen in het kasteel verschillende lichten van vroegoggestane Krishna's. Vandaag hebben we uitgeslapen tot één uur en hebben verder niet veel bijzonders uitgevoerd. Rond drie uur trokken we naar Barveaux, waar we kaarten kochten (lekker op tijd, morgen gaan we naar huis) en een Belgisch gerstenatje nuttigden. Toen we later langs het café liepen, waar

wij 5 minuten geleden ons natje genuttigd hadden, zagen wij daar Lex en JP zitten achter een halve emmer Hoegaerden. Dus als ouders zich afvragen waarom het kampgeld steeds meer wordt, dan spreekt het voor zich waar dit kampgeld blijft.

Vuur is de eeuwige drang van de Explorers om alles te degenereren tot as. Hoe leert men een Explorer te zijn? Vernietigingsdrang dus. Het is slechts mogelijk door hun te beloven hetzelfde met hen te doen als zij met wat-dan-ook doen. Het mag duidelijk zijn, dit is geen psychologische of fijngevoelige aanpak. Die is de tien jaar hiervoor bij de welpen en verkeners als mislukt.

Toch heeft dit kamp bewezen dat deze leeftijdscategorie der Scouting niet louter uit vleesverscheurende, zuipende onmenselijke

bestaat. Ze kunnen schijnbaar zonder of is pyromanie een afkickverschijnsel?

Sjoerd heeft de inspiratie van de Indianen gekregen. Hij wil constant rookseinen geven. Verder is deze avond tot nu toe een beetje saai. We zijn weer eens het memoryspel en de kwartetkaarten vergeten. Straks begint het echte feest met chips en echte Coca-cola. Laatste is wegens de cafeïne verboden voor Krsna's. Voor de leiding is er Tonic (Kinine!) en Ginger Ale (gemberbier). De jongens zijn druk in de weer met slaapzakken en aanverwante spullen. Ze hebben collectief besloten de nacht in de stal door te brengen. Zijnde nog nooit eerder gedaan een prima programma voor de Explorers. Ik doe niet mee. Ik voel me meer thuis in een tent.

Haribol, Lex.

 cestbon
VOORSTRAAT 45

WOERDEN

NOTEN

MIDDEN IN DE VOORSTRAAT